

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Maximi Tyrii Dissertationes

Maximus <Tyrius>

Lipsiae, 1774

VI. 36. Quomodo quis ad amicum se praeparare debeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51003](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51003)

ΛΟΓΟΣ 5'.

Πῶς ἂν τις πρὸς Φίλον παρασκευάσαιτο.

Ἐχοῖς εἰπεῖν ^z, τίνας ποτὲ Ὀμηρος ὀνομάζων χαίρει
θεοῖς εἰκέλεις ^a, καὶ δῖος ^b, καὶ μῆτιν ἀταλάντη

DISSERT. VI.

Quomodo quis ad amicum se praeparare debeat.

Possisne dicere, qui sint illi, quos Homerus modo Diis similes, modo dios, modo prudentia Ioui aequales, vocare

elegantissimus, Petr. Cunaeus, Anim. p. II. Sed, ut verum fatear, Euripides in Herc. Fur. v. 1276. dixit,

Μυρτίων δ' ἄλλων πόρων

Διήλθεν [ἀγέλας.]

quod Nonnum videatur aliquatenus excusare. Ut ut sit, in Maximo nihil immutandum; nam ἐβη κακῶν aequè noster hoc in loco usurpare poterat, ac μοχθηρίας ἔθος Diff. VI. 3.

Ibid. καὶ ἔβη κακῶν] Vir summus coniicit ἐβη κακῶν, quod idem vult esse ac πλήθος vel πλήθη κακῶν. Cogor dubitare: quia non adhuc inveni hanc vocem (in hoc sensu) nisi coniunctam cum rebus animatis. ἔβηος παιδῶν, Diff. VII. 8. ἔβη πτηνῶν Philo Iudaeus p. 572. ἔβηος ἐταίρων, Homerus II. A. 594. ἔβηος πεζῶν, 703. ἔβηος μελισσῶν II. B. 87. (ut populum Apuleius formicas dixit, Milesiar. VI. p. 116. et gentem de equis abusive dixit Virgilius, ut notat Servius ad Aeneid. VII. 822. et de apilus

DISSERT. VI.

sectio 5.

z Ἐχοῖς εἰπεῖν] Sic Reg. vulgo ἔχσεις.

Aen. I. 435.) et innumeri eiusmodi ubique. Sed an rectè dici possit ἔβη παρθῶν, vel ἡδονῶν vel κακῶν, (nisi ubi isti Genitivi προσωποποιῦνται et pro Personis sumendi sunt) mihi adhuc non liquet, et propriè sum non credenti. non enim obstat istud Poëtae apud Synefium de Prouid. p. 62.

Ἐνθα φόνος τε κότος τε καὶ ἄλλων ἔβηνα κηρῶν.

Ibi enim κηρῶν, ut et φόνος, et κότος, quasi Dii vel Personae inducuntur. Interea vide similem locum Diff. III. 10. ubi eadem sententia: μάστιγες αὐτῶν καὶ πληγαὶ Λακωνικαῖ, καὶ Θῆραι, etc. quae vox vltima forte hic reponenda pro ἔβη. solet enim Maximus ῥήσεις suas repetere, vide et XXIX. 4. μαστιγόμενοι καὶ τυπτόμενοι καὶ ἐν Θῆραις καὶ ὀρειβασίαις etc. de Lacedaemoniis loquitur. Sed quomodocumque legas, vix dubito quin post hanc vocem aliquam multa desint, sine Mss. nunquam restituenda. M.

vulgo XXXVI.

a θεοῖς εἰκέλεις, καὶ [δῖος] Vulgo διογενεῖς, nec male quidem, si modo fauerent codices;

Διὶ; τίνας γὰρ ἄλλ' ἢ τὰς ἀρίστους, Ἀγαμέμνονά τε καὶ Ἀχιλλέα καὶ Ὀδυσσεύα, καὶ ὅσους ἄλλος συνετέλει αὐτῶ εἰς ἐπαίνου μοῖραν; τί δὲ, εἰ μὴ τῷ Διὶ εἰκάζεν αὐτὸς, ἀλλ' ἢ Μαχάονι τῷ ἰατρῷ, ἢ Κάλχαντι τῷ μαντικῷ, ἢ Νέστορι τῷ ἰππικῷ, ἢ Μενεσθεῖ τῷ τακτικῷ, ἢ Ἐπειῷ τῷ τέκτονι, ἢ Νιρεῖ τῷ καλῷ; ἄρ' ἔκ' ἂν εἶχες ἀποκρίνασθαι μοι τῆς εἰκόνοσ τὴν αἰτίαν; ἢ ἐκεῖ μὲν γνωρίζεις τὴν ὁμοιότητα ἐνταῦθα δὲ ὅτι μὲν ὁμοιοὶ τῷ Διὶ οἶσθα, καὶ ἐπαινεῖς τὸν εἰκάσαντα τῆσ γνωρίσεωσ, τὸ δὲ γνώρισμα αὐτὸ ἀγνοεῖς^d; φέρε οὖν, ἐγὼ σοι ὑπὲρ τῆσ Ὀμήρου διηγήσομαι^e, ὡσ περὶ τῷ λόγῳ^f, ἔ γὰρ εἰμι ποιητικὸσ.

leat? Quos vero alios, quam summos illos viros, Agamemnonem, Achillem, ac Vlyffem, et si quis virtute sua aliquam illi laudis subministravit materiam? Quid si vero non cum Ioue eos contulisset; sed aut cum Machaone medico, aut vate Calchante, aut Nestore qui equitandi, aut Menestheo qui instruendae aciei, aut Epeo qui fabрили arte, aut Nireo qui forma antecessit omnibus? Quid, an non statim in promptu tibi causa comparationis huius videretur? Num ergo in altero similitudinis continuo tibi constat ratio; in altero Ioui quidem similes dici vides, et poetae comparationem laudas, ipsam tamen non assequeris? Agedum, Homeri nomine causam tibi exponam, idque oratione libera, nec enim ad poesin sum

ces; hoc enim epitheto praestantissimos quoque passim nobilitat Homerus. Vide sis Eustathium in Iliad. A. p. 57. et Dionem Chrysostomum Orat. IV. p. 65. Cum tamen Reg. et Harleian. vocem non minus commodam praebere, iis lubens parui.

b Ibid. καὶ δῖος,] Vulgo διαγενεῖς. quae erat Lectio Primae Maximi editionis: mutata ab Ipso in δῖος. vnde eam habent Reg. et Harleianus. M.

c τίνας γὰρ [ἀλλ' ἢ] τὰς ἀρί-

στες,] Vulgo, τίνας γὰρ [ἄλλους] ἢ τὰς ἀρίστους. Lectionem vero, quam damus, exhibet Reg. eaque bene se habet. Vide Devarium de Part. L. G. p. 16.

d τὸ δὲ γνώρισμα [αὐτὸ] ἀγνοεῖς;] Vulgo deest vox penultima, quam nos ex Reg. et Harleian. adiecimus. Hoc et Heinsius ex suo codice factum voluit.

e διηγήσομαι] Ita Reg. et Harleian. vulgo διηγῶμαι.

f ὡσ περὶ τῷ λόγῳ,] Harum vocum loco monstra ac por-

Πατέρα γὰρ πρ θεῶν καὶ ἀνθρώπων εἶναι λέγει
Δία ἔτι πρ διότι ε ὑπεκδύς τῷ ἔρανθ, νῦν μὲν ὄρη
εἰκασθεῖς, νῦν δὲ χρυσῶ, καὶ ἄλλοτε ἄλλω, γυναικῶ
θνηταῖς ἐπλησίαζε,

Σπερμαίνων τὰ πρῶτα γένος κυδρῶν βασιλῆων ἰ,

sum factus. Patrem ille Deum alibi hominumque Iouem
cit, non quod, relicto coelo suo, modo in auem, modo in aut
aut quodcunque aliud postularet vsus, conuersus, mort
complexus sit foeminas,

Sic primum generans magnorum femina regum;

tenta prae se ferunt codices.
Reg. enim dat ὡς περὶ τῶν πολέ-
γων. Sic etiam tantum non
Harleian. Coniiciebam Ma-
ximum scripsisse, περὶ ἄνευ μέ-
τρων τε λέγων. Plato de Rep.
lib. III. p. 435. C. φράσω δὲ
[ἄνευ μέτρων,] εἰ γὰρ εἰμι ποιητι-
κός. Et lib. X. p. 516. B.
δοῖμεν δὲ γέ πρ τοῖς προσάταις αὐ-
τῆς, ὅσοι μὴ ποιητικοὶ, φιλοπονητοὶ
δὲ, [ἄνευ μέτρων] λόγον ὑπὲρ αὐ-
τῆς εἰπεῖν. Aristides tom. I.
p. 4. Ἐπισχυόμενος ἕμνον εὐρεῖν
Διός, καὶ ταῦτα [ἄνευ μέτρων.]
Hoc ψιλὸν λόγον dixit noster
Differt. XXX. I.

Ibid. ὡς περὶ τῶν λόγων εἰ γὰρ
etc.] Ex III. Platonis de Rep.
φράσω δὲ ἄνευ μέτρων εἰ γὰρ εἰμι
ποιητικός, Socrates ait. Sed pro
ὡς περὶ τῶν λόγων, Reg. habet,
ὡς περὶ τῶν πολέγων. et ita fere
Harleianus. Sub hoc monstro
latet Secundae Editionis scri-
tura. Coniicio: οὕτως ἡρέμα
πρ λέγων, ita tranquille disse-
rens. ἡρέμα λέγειν opponitur τῶ
ποιεῖν, versus facere, metro scri-

bere: ἐνθεον γὰρ ἢ ποιήσεις,
ait Aristoteles *Rhetor.* III. Vn
istud Petronii cap. 90. *saep*
POETICE quam HVMANI
locutus es. M.

g ἔτι πρ διότι] Mallem
δήπερ διότι, non *quidem quod.*
b καὶ ἄλλοτε ἄλλω, γυναικῶ
Videtur deesse τῶ (id est, πρ
post ἄλλω. sic Diff. XXVII
λόγων καὶ ἐκ ἄλλω τῶ χαίρειν Diff.
VIII. εἰ ἂν εἰκόσαις ἄλλω τῶ
πυραμίδι. Vide et XXVII.
XXVIII. 3. M.

ἰ Σπερμαίνων τὰ πρῶτα γένος κυδρῶν
βασιλῆων,] Iupiter apud Me-
schum *Idyll.* v. 156. Euro-
pam sic adfatur,

Ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτὰς μάλα
φύσσεαι ἕϊας,
Ὅς σκηπτέχοι ἅπασιν ἐπιχθονίων
σιν ἔσονται.

Cur vero reges ἐκ Διός fuisse
statuerit vetustas, dicent Calli-
machus Hymn. in Iouem v. 79.
Eustathius ad *Iliad.* A. p. 57.
v. p. 151. et Lucianus de
Astrolog. tom. I. p. 853.

Secūto

ἔτω γὰρ ἂν εἴη ὁ Ζεὺς ὀλιγοτεκνότετος· ἀλλὰ τὴν αἰτίαν ἀναθεῖς αὐτῷ τῷ εἶναι τὰ γένη ταῦτα, καὶ σώζεσθαι, προσεῖπεν πατέρα, τῶν ἐν Φιλίᾳ ὀνομάτων τὸ πρεσβύτατον.

β. εἶεν· ἔτω σοι τὰ τῷ Διὸς ἔχει. τὰ δὲ τῶν ὁμοίων κ τῷ Διὶ ἄρ' ἠγῆ ἄλλη πη ἔχειν¹; ἢ ἔχ ὄρας, ὡς ἐδὲ τὸν Σαλμωνέα εἰκασαν οἱ ποιηταὶ αὐτῷ, καίτοι κεραυνὸς ἀφιέντα^m, ὡς ᾤετο, καὶ μιμνόμενον τὸν βροντῶν κτύπονⁿ, καὶ τὸ ἀτραπῆς Φῶς; ἀλλὰ ταῦτά γε ὁ Σαλμωνεὺς δρῶν, ὅμοιος ἦν Θερσίτη μιμνόμενον τὸν Νέστορα^o. Πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ὅμοιοι ἀνδρωποὶ Διὶ;

quod si verum esset, nae paucorum liberorum pater esset Iupiter: sed quia eos, de quibus diximus, et nasci dederit, et natos conferuet, visum est Patrem eum dicere poetae; quod nomen primum est, et a quo initium sumit amicitia.

2. Esto: et hoc quidem de ipso Ioue. At eorum, qui similes Ioui dicuntur, alia ratio est. An non Salmoneum vides: qui fulmen, vt putabat, manu molitus, tonitruumque strepitum ac flammae coelestis ignem imitari conatus est; Ioui tamen a poetis minime conferri? Haec enim cum faceret Salmoneus, Therisitae erat similis, qui imitatur Nestorem. Quoniam igitur modo accedere ad Iouem possunt homines? Si illud

Seçtio β'.

k τὰ δὲ τῶν ὁμοίων etc.] Distingue; τὰ δὲ τῶν ὁμοίων τῷ Διὶ ἄλλη πη ἔχει; cum Interrogatione; quae vim habet Negatiuam. Sed iam video Maximum haec mutasse in Secunda ἐκδόσει, et pro iis scripsisse, ἄρ' ἠγῆ ἄλλη πη ἔχειν; prout ex Codd. dedit Cl. Vir. M.

l [ἄρ' ἠγῆ] ἄλλη πη [ἔχειν;] Vulgo, τὰ δὲ τῶν ὁμοίων τῷ Διὶ ἄλλη πη ἔχει, quod auctoris menti prorsus est contrarium. Nos igitur lectionem damus, quam

suppeditant Reg. et Harleian. quaeque commodam Maximo reddit sententiam.

m κεραυνὸς ἀφιέντα,] Sic Reg. et Harleian. vulgo κεραυνόν.

n καὶ μιμνόμενον [τὸν] βροντῶν κτύπον] Vulgo καὶ βροντῶν κτύπον μιμνόμενον. Quem sequimur ordinem verborum, praestat vterque Mss. at fide Regii codicis τὸν immisimus.

o Θερσίτη μιμνόμενον τὸν [Νέστορα.] Vulgo ἔκτορα. Lectio vero, quam recepimus, ad Harleiani codicis oram notatur; eamque veram prorsus esse monuit

μιμέμενοι αὐτῶ τὸ σωτικὸν καὶ Φιλητικὸν καὶ πατρικὸν
 δὴ τῆτο. Αὕτη θνητὴ πρὸς θεῖαν ἀρετὴν ὁμοιότης
 ἢ παρὰ μὲν θεοῖς καλεῖται θέμις καὶ δίκη, καὶ ἀ
 ἄτλα μουσικὰ καὶ θεοπρεπῆ ὀνόματα· παρὰ δὲ ἀν
 ποῖς, Φιλία καὶ χάρις, καὶ ἄλλ' ἄτλα προσηνῆ
 ἀνθρώπων ὀνόματα. Ἐνδεέστερον δὲ δὴ ἡ τὸ ἀνθρώπ
 τῆς θείας ἀρετῆς, τὰ τε ἄλλα, καὶ κατὰ Φιλι
 ἔκτασι· ἡ γὰρ ἐξικνεῖται ἡ θνητὴ φύσις ἐπὶ τὸ ὅμο
 πᾶν, ἀλλ' ὥσπερ αἱ τῶν βοσκημάτων ἀγέλαι, οἰκί
 ται τῷ ξυνομῶ μόνον ἀγαπητὸν δὲ εἰ καὶ τῆτο πα
 τί ρ. Νῦν δὲ ἴδοις ἂν ἐν ἀγέλη μιᾷ, ὑπὸ ποιμένι

illud nimirum in Ioue imitentur, ex quo salus, dilectio, et
 ternaque eius in homines cura dimanat. Haec mortalium
 tuti cum diuina est cognatio, quae a Diis quidem fas, et
 flitia, aut si quae alia sunt augusta magis magisque diu
 nomina, appellatur; apud homines amicitia, beneuolen
 que, aut si quae sint mitiora magis magisque humana nomi
 vocatur. Diuinae autem virtuti cum in aliis, tum in hoc p
 tissimum humana cedit, quod minus late eius pateat amicitia
 quae quidem non in totum se diffundit genus, sed, ut in p
 cudibus fieri videmus, tantum in eiusdem gregis confortib
 locum habet, idque vix omnibus. Saepe enim videas eode

monuit Heinsius, adstipulanti
 bus Reg. et excerptis Arceria
 nis. Nestor enim suauissimus
 erat orator, et ab eius ore μέ
 λτος γλυκίων ῥέειν αὐδή. At Ther
 sites ἀμετροπέης ἐκολώα. Vide
 sis Homerum Iliad. A'. 248.
 B'. 212.

ρ Αὕτη [θνητὴ] πρὸς θεῖαν
 ἀρετὴν ὁμοιότης,] H. Stephanus
 legit θνητῆ, Heinsius autem θνη
 τῆς. Vel hanc vel illam con
 iecturam vulgata lectione prae
 stantiorē censuerim.

Ibid. αὕτη θνητὴ πρὸς θεῖαν

ἀρετὴν ὁμοιότης] Stephanus θνη
 τῆ. Mallem θνητῆς. et ma
 ἔνδεέστερον δὲ, pro δὴ. Codices
 vtrumque seruant. M.

ρ ἔνδεέστερον [δὲ] δὴ] Vulg
 ἔνδεέστερον δὴ. Nos median
 cem ex Mss. reuocauimus
 Mox cum Reg. ἀνθρώπειον, non
 ἀνθρώπινον exhibui.

ρ εἰ καὶ [τῆτο παντί.] Lego
 καὶ τῆτο παντί, nempe ξυνομῶ.

Ibid. εἰ καὶ τῆτο παντί]
 Opinor τῆτο, sc. τῷ ξυνομῶ· et
 ita Dauisus. M.

τάσεις πολλὰς καὶ διαφωρίας κυριζόντων ἀλλήλων
καὶ διαδακνόντων, μόγις ὄντα πρὸς ζώπυρα εἰς βραχὺν
ἀριθμὸν Φιλίας σαφῶς ξυνεληλαμένα. Σιτία μὲν καὶ ποτὰ
καὶ ἀμπεχόνας, καὶ ὅση ἄλλη χρεῖα σωμάτων, πορίζον-
ται οἱ ἄνθρωποι ἁμοιβῇ καὶ ἀντιδόσει ἐκ χαλκῶ καὶ
σιδήρου, καὶ τὰ σεμνὰ δὲ ταῦτα, χρυσῶ καὶ ἀργύρου
ἔξον, χαίρειν τῇ τῶν μετάλλων φράσαντας τέχνῃ^u,
λαμβάνειν παρ' ἀλλήλων ταῦτα ἀπονητὶ^x, μετρεμένους
μέτρῳ τῷ πάντων ἰσαϊτάτῳ, τὸν μὲν ἐνδεᾶ τὴν χρεῖαν
λαβόντα παρὰ τῶ ἔχοντος, τὸν δὲ ἐν περισσίᾳ ἀφείναι,
κτησάμενον παρὰ τῶ λαβόντος γ, ὧν ἡ ἀντιδόσις ἔχ
ἔξει αἰτίαν.

in grege, sub eodem pastore, crebras contentiones, crebra diffi-
dia, quorum alii cornibus; alii dentibus inter se velitantur; ut vix
amicitiae vllius restent scintillae aliquot, eaeque numero
paucissimae. Ac cibos quidem, potumque, et amictum, re-
liquaque corpori necessaria, homines aeris inter se ferrique
commutatione comparant; et, quae maiora habentur, auro
argentoque. Vitio quidem illorum: sine vlllo enim metallo-
rum vsu gratis inter se communicare poterant, mensura
omnium aequissima; ut is, qui re aliqua egeat, quo necessi-
tati suae consulat, rem a possidente mutuatur; is, qui eadem
abundet, ea lege dimittat, ut ab eo vicissim expectet, quae
reddi sine reprehensione possunt.

3. Et

ς πορίζονται [οἱ] ἄνθρωποι] Sic
Mfs. vulgo deest articulus.

ι ἀντιδόσει [ἐκ] χαλκῶ] Legit
ἀντιδόσει χαλκῶ Heinsius ex Ar-
cerianis excerptis; sed Reg. et
Harleian. praepositionem re-
tinent, quae mihi videtur haud
incommoda.

u τῇ τῶν μετάλλων τέχνῃ] I lege,
μεταλλέων, metallicorum. Harpo-
cration: οἱ μέταλλα ἐργαζόμενοι,
ΜΕΤΑΛΛΕΙΣ ὀνομάζονται. M.
x λαμβάνειν παρ' ἀλλήλων ταῦτα
[ἀπονητῶ], Heinsius scribendum

iubet ἀπονή. Leuiter ac temere,
Suidas: Ἀπονητῶ, ἀνευ πόνου. Lu-
cianus de Gymn. tom. II. p. 273.
Οὐ γὰρ [ἀπονητῶ] προσγένειτο ἀν
αὐτῇ. Idem Rhet. praeept.
p. 312. [ἀπονητῶ] γὰρ ὄρω τῶς
πολλῶς μειζρόν ἀξιούμενος. Vide
fis etiam p. 315. et Theodo-
retum H. E. IV. 34.

γ κτησάμενον παρὰ τοῦ λαβόν-
τος] Monui Coniect. ad Lyfiae
Orat. XXIV. p. 589. legen-
dum videri αἰτησάμενον, retep-
tem. Paulo ante: καὶ τὰ σεμνὰ δὲ
ταῦτα

F 4

γ'. Τῷ μὲν Λυκίῳ Γλαύκῳ χρυσὸν δόντι καὶ
 βόντι χαλκόν, καὶ ἑκατόμβοι ἑνεαβοίων ἢ ἀλλὰ
 μένω, ὀνειδίζει Ὅμηρος· εἰ δὴ παρωσάμενοι^a τὴν τῶν
 ἀξίαν, τῇ γνώμῃ τὰς ἀντιδόσεις διεμετρῶντο, ἦν ἂν ὅτι
 τὸ χρεῖμα ἰσορροπὸν. Νῦν δὲ καπηλείας πάντα μετὰ
 ἐμπορίας, καὶ συμβολαίων πικρῶν, ἀγοραίων τε
 θαλαττῶν καὶ ἠπειρωτικῶν, ξενικῶν τε καὶ ἀσια-
 καὶ ἐπιχωρίων καὶ διαποντίων, ἄνω καὶ κάτω εὐρε-
 μένης τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάττης, τὰ ἀθήρατα ἐκδο-
 μένων, καὶ τὰ ἀφανῆ μεταλλευόντων, καὶ τὰ πο-
 διωκόντων, καὶ τὰ σπάνια ποριζομένων, καὶ θησα-
 ρεὺς κατορυττόντων, καὶ κατώρυχας ἐμπιμπλάντων
 καὶ ταμεῖα σωρευόντων. Τὸ δὲ τῶν αἰτίων, ἀπισ-
 Φιλίας, καὶ πλεονεξίας ἕως, καὶ ἀπορίας δέος, καὶ
 μοχθηρίας ἔθος, καὶ ἡδονῆς πόθος· ὑφ' ὧν τὸ Φί-
 λου

3. Et Glauco quidem Lycio obiicere Homerus videtur
 quod aurum cum aere commutet, et quae centum nummi
 praestinata erant, nouem dimittat. Quod si paulum utriusque
 seponamus pretium, et ex instituto potius tam huius
 quam illius, permutationem hanc metiamur, aequalis erit
 utraque. Nunc quot homines, propemodum tot caupones
 mercaturae omnia, strictissimorum commerciorum plena sunt
 omnia. Sunt forensia, sunt marina, sunt terrestria, sunt pere-
 grina, sunt urbana, sunt prouincialia, sunt transmarina. Hi
 qui incumbunt, sursum terram deorsumque vertunt, miscetur
 mare. Hi quae abdita sunt venantur, quae occulta scrutantur,
 quae dissita sequuntur, quae rara conquirunt, quae con-
 quisiuita sunt rursus defodiunt, terram implent, arcas stipant.
 Horum omnium causa vna est, quod fides vbique nulla, nullus
 sit amicitia; quibus accedit iniusta cupiditas sibi nata tantum
 egestatis metus, improbitatis consuetudo, voluptatis studium.

ταῦτα χρυσὸν καὶ ἀργυρῶν ita Philo-
 Iudaeus p. 596. ed. Turneb. ἵνα
 τὰς ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν καὶ τῶν σεμνο-
 τέρων ἐπιθυμίας παραλείπω. M.

Sectio γ'.

ἢ ἑκατόμβοι ἑνεαβοίων] Vulgo

ἑκατόμβοις, Mss. vero dant, et
 apud Homer. Iliad. ζ'. 234.

a Ibid. εἰ δὴ παρωσάμενοι] Ite-
 rum legerem δὲ, cui respondet
 praecedens μέν. M.

ἐλαυνόμενον, καὶ κατορυττόμενον, καὶ βαπτίζόμενον, μόγις πρὸς σώζει ἀμαυρὰ ἔχνη καὶ ἀσθενῆ. Καὶ τὸ κοινότατον καὶ ἀταμίευτον καὶ ἀφθονώτατον, διὰ τὴν τῶν χρωμένων σπάνιν *b*, εἰ πρὸς καὶ γένοιτο τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς βαρβάρων γῆς, ἀδεύεται τοῦτο, καὶ μύθος σχῆμα ἔχει, καὶ ἀπιστεῖται αὐτῆ ἢ ἀκριβεία. Καὶ μάλα εἰκότως.

δ'. Ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν Ἑλληνικὸς στόλος νεῶν χιλίων, πλῆθος ἀνδρῶν τὸ καλλιτεῦθον τῆς Ἑλλάδος, ὁμόσκηνον καὶ ὁμοδίαιτον, δεκαετῆ χρόνῳ ἀντικαθημένων αὐτοῖς ἐχθρῶν βαρβάρων. Ἡ δὲ Φήμη τῶν ἔργων τῶν εἰσπεσῶσα εἰς τὴν Ὀμήρου ᾠδὴν, ἐκ ἔσχευ

a quibus omnibus fugatur, in terram defoditur, penitusque mergitur amicitiae nomen, vix ut minima tenuissimaque eius apparere queant vestigia. Quod si vsquam vel apud Graecos vel barbaros ob pecuniarum inopiam, sine vlla invidia aut custodia, omnia amicorum communia fuisse leguntur; id pro miraculo a poetis celebratur, interque fabulas locum habet, neque fidem inuenire, tanquam res nimium eximia, potest: nec sine causa.

4. Ita Graecorum olim classis nauium mille, flos ipse terrae totius, flos populi, in Asiam venisse dicitur; qui eodem contubernio; eodemque cibo, integrum, quo in conspectu hostium versati sunt, decennium vsi dicuntur. Cuius cum rei memoria in Homericis locum inuenit carmine, in tanto tamen

b διὰ τὴν τῶν [χρωμένων] σπάνιν,] Vulgo χρημάτων. De qua lectione sic Heinsius agit: *Suspensus*, inquit, *esse possit hic locus: et nescio an non scribendum sit, δια τὴν τοῦ κρήματος σπάνιν.* Miror autem virum illum doctum suos non adiiisse Mss. nam Reg. et Harleian. ita repraesentant ut edidimus, eaque ratio prorsus est vera.

Ibid. διὰ τὴν τῶν χρημάτων σπάνιν] Credo a Maximo fuisse, τῶν χρωμένων, ob raritatem eorum qui eam exercent, scil. amicitiam.

sic Diff. XXII. τὴν δὲ εὐνομίαν χρωμένων ἀρετὴ φυλάττει. et XXXVII. νόμος, ἄνευ πειθῆς τῶν χρωμένων, συγγραμμὰ ἐστὶν ἄλλως κενόν. et alibi saepe, scriptor elegantissimus Heliodorus *Aethiopic.* VIII. 4. εἰρήνην δὲ καὶ πόλεμον ἔχει ἢ τῶν ὀνομάτων ἀξίωσις, ἀλλ' ἢ τῶν χρωμένων διάταξις, (i. διάθεσις,) ἀληθέστερον γνωρίζειν πέφυκε. Ponenda vero minima distinctio post σπάνιν et quae praecedunt ita distinguenda sunt — καὶ ἀσθενῆ καὶ τὸ κοινότατον etc. M.

G 5

Sectio

ἡμῖν ἑταιρείαν εἰπεῖν ἀκριβῆ ἐν τοσούτῳ σόλῳ
 χρόνῳ, πλὴν μιᾶς, Θετταλικῆς μειρακίης πρὸς
 ἄνδρα^c. ἥς ἔδεν Ὀμηρος διηγήσατο ἕτε πρὸς
 τετραπλότον, ἕτε πρὸς ἀρετὴν ἀγωγότερον, ἕτε
 μνήμην ἐπικυδέστερον. Τὰ δὲ ἄλλα τῆς Ὀμήρου
 ποιῆς, πόλεμοι πάντα, καὶ θυμοὶ, καὶ ἀπειλαί,
 μῆνις, καὶ τὰ τῶν τέλη, οἰμωγαί, καὶ σόνοι,
 θάνατοι, καὶ φθοραί, καὶ ὄλεθροι. Ἄδεταί περ
 διήγημα Ἀττικὸν ὑπὸ Φιλίας σεμνυόμενον ἐν
 λόγοις τοῖς Ἀθηναίων λόγοις ἐν τῷτο ἄξιον τῆς Ἀθηνῶν
 ἄξιον τῆς Θεσσεως, Φιλία καλὴ καὶ δικαία ἀγαθῶν
 δρῶν, ἣ παρέδωκεν ἀμφοτέροις ἐπὶ τυράννῳ καὶ
 ξίφος, καὶ σύνθημα κοινόν, καὶ κοινὸν θάνατον
 μεθ' ἣν ἔτι ὄφελος Φιλίας Ἀττικῆς^e, ἀλλὰ πάν

men vel tempore, vel populo, vnicam modo, quam de-
 beret, societatem inuenire veram potuit, Theſſalici, di-
 inuenis cum viro Locrenſi. Quo nihil in tota eias poeſi
 quod aut voluptatem adferat maiorem, aut ad virtutem ma-
 inuitet, aut ab omnibus magis celebretur. Reliqua Home-
 ſi diligenter inſpexeris, quid aliud ſunt, quam pugnae
 furores, minae et irae? quorum finis eſt luētus, gemitus
 necesque, pernicies, ac caedes. Circumfertur et Attica
 ſtoria, quae ab amicitia ſuum mutuatur ſplendorem. In po-
 rimis Atticorum ſcriptis ſolum hoc Minerua dignum, ſolu
 Theſeo, honeſta nimirum bonorum virorum ac iuſta amicitia
 quae vtrique gladium communem in tyranni necem tradidit
 communem mortem praebuit. Quod ſi demas, non vides
 qui

Sectio δ.

^c Θετταλικῆς μειρακίης πρὸς Λο-
 κρὸν ἄνδρα.] Achilles cum Pa-
 troclo. Vide noſtrum Diſſert.
 XXIV. 8. ſcholiaſten ad Homeri
 Iliad. μ'. π'. 14. et Aeſchinem
 contra Timarchum p. 189.

^d καὶ κοινὸν θάνατον.] Vulgo
 [ἣ] καὶ κοινὸν θάνατον, primam
 vero vocem, neſciunt Mſs.

Tyrannus autem eſt Hippo-
 chus, amici Ariſtogiton et He-
 modius. Plura videas licet ad
 Diſſert. XXIV. 2.

ibid. ἣ καὶ κοινὸν θάνατον
 Lege, ἣ, ſcil. φιλία, vt ante,
 παρέδωκεν — κοινὸν ξίφος. Co-
 dices tamen omittunt ἣ. M.

^e ἔτι ὄφελος Φιλίας Ἀττικῆς.]
 Pro vocibus hiſce Reg. exhibe-
 bet

ὑπελα, καὶ σαθρὰ, καὶ ἄπιστα, καὶ διαβεβρωμένα,
μετὰ φθόνου, καὶ ὀργῆς^f, καὶ ἀπειροκαλίας, καὶ φι-
λοσηματίας, καὶ Φιλοδοξίας.

ε. Καὶ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα ἐπίσης^g, ἀφθονίαν ὄψει
σκυθρωπῶν διηγημάτων, ἀνδρα ἀνδρὶ συμπεπτωκότα,
καὶ πόλιν πόλει, καὶ γένος γένει ἔ τὸ Δωρικὸν τῷ
Ἴωνικῷ μόνον, ἔδὲ τὸ βοιωτικὸν τῷ Ἀττικῷ, ἀλλὰ καὶ
Ἴωνας Ἴωσι, καὶ Δωρίεας Δωριεῦσι, καὶ βοιωτῆς βοι-
ωτοῖς συμπύπτοντας, καὶ Ἀθηναίους Ἀθηναίοις, καὶ Θη-
βαίους Θηβαίοις, καὶ Κορινθίους Κορινθίοις, συγγενεῖς καὶ
συνεσεῖς πολεμίας, πάντας πᾶσιν ἐπιτιθεμένους, τῆς
ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἥλιον καὶ τὸν αὐτὸν αἰθέρα καὶ τὸν αὐτὸν
νόμον, καὶ τὴν αὐτὴν Φωνὴν ἰέντας, καὶ τὴν αὐτὴν γῆν

quid in Atheniensium amicitia laudare possis: exulcerata
omnia, putida omnia, infida, corrupta; non sine invidia, vel
ira, vel illiberalitate, vel auaritia, vel ambitione.

5. Eodem modo reliquam quoque si percurras Graeciam,
idem inuenies, funestas passim historias viri cum viro, urbis
cum vrbe, gentis vnus pugnam cum altera; non Doricam
tantum cum Ionica, nec cum Attica Boeotam, sed cum Ionibus
Ionas, Doras cum Doribus, cum Boeotis Boeotos, cum Athe-
niensibus Athenienses, cum Thebanis Thebanos, cum Co-
rinthiis inter se decertantes Corinthios; cognatos inter se ho-
stili esse animo contubernalesque, omnes inter se mutuo in-
furgere: qui sub eodem sole viuunt et eodem aere, qui iis-
dem legibus vtuntur et lingua, qui eandem colunt terram,
frugi-

bet, ἐκ ὀφειλίας Ἀττικῆν. Lego,
ἐκ ἐπιφιλίας Ἀττικῆς ἦν.

f μετὰ φθόνου, καὶ ὀργῆς,
Omnino rescribendum, μετὰ
φθόνου καὶ ὀργῆς, plena inuidiae
iraeque.

Ibid. μετὰ φθόνου καὶ ὀργῆς,
Scribe μετὰ vt infra, ἐμπικλῆς
φθόνου καὶ ὀργῆς. D. Paulus Rom. I.
29. — μετὰ φθόνου, [φθόνου] ἐξιδος,

δόλου. Sed vix opus, est exem-
plis in re clara. Ita etiam
Dauisius. M.

Sectio ε.

g καὶ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα [ἐπίσης,
Vulgo ἐπέσης. Inepte. Nos
igitur lectionem recepimus,
quam dant Reg. et Harleian.
Quin et Heinhus eam ex Ar-
cerianis excerptis adferuit.

b ας

νεμομένους, καὶ καρπὸς τῶν αὐτῶν σιτημένων, καὶ μισθία τὰ αὐτὰ τελωμένους· ἕς περιβάλλει τείχος ἐν πόλις μία, πολεμῶντας σπενδομένους, ὀμνύοντας ἐπικῆντας, συντιθεμένους μετατιθεμένους, καὶ προφάσι μικρὰς μεγίστων κακῶν. Οἷς γὰρ ἂν τὸ Φιλίην γνώμης ἐκπέσῃ, πάντα ἤδη ἀξιοχρεῖα κινεῖν ἀρετῆς καὶ ταράττειν καθάπερ κοίλην ναῦν ἀφαιρεθεῖσαν ἔρματος βραχεῖαι ῥοπαὶ σαλεύσιν τε καὶ περιτρέψασιν.

5. Τίς ἂν οὖν παρασκευὴ γένοιτο ἀνδρὶ Φιλίην ἐρασῆν πρὸς τὸ κτήμα τῆτο; Χαλεπὸν μὲν εἰπεῖν ῥητέον δὲ ὅμως,

Ὡς ἐκ ἔσι λέξοι ἢ καὶ ἀνδράσιν ἔρκα πιεῖα,
 Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν
 ἐκ ἔσιν ἔδδ' ἀνδρὶ πρὸς ἄνδρα Φιλίας ὀληή, μέχρ' ἔσιν
 αὐτῶ οἱ ὀφθαλμοὶ φαντάζονται χρυσὸν καὶ ἄργυρον.
 Καὶ τῆτων ἀπαγάγη τὴν ὄψιν, ἐκ ἀπόχρη πρὸς Φιλίαν ἢ καρτερία, ἀλλ' ἐνοχλεῖ αὐθις ἢ παιδικῶν ἄρετων.

frugibus iisdem viuunt, eadem celebrant sacra, quos munus idem, eadem complectitur ciuitas; hos omnes, inquam, ut deas pugnare modo, modo foedus pangere, iurare et peiurare, pacisci pactumque rumpere, atque ita minima interdum de causa mala mouere maxima. Quibus enim semel vici amicitiae effluxerit animo, nihil est, quod non facile ad iram impellere eos et turbare possit. Sicut naui concavae saburram si demas suam, paulo momento mouetur quouis, et impellitur.

6. Quam ergo rationem ineat homo, cui cordi est amicitia, ut tam rarum sibi vindicare possit munus? Non ita dictum facile est, et tamen dicendum,

*Vt nullum est homini foedus saeuoque leoni,
 Viuere nec pariter possunt agni que lupique;*
 ita ad conciliandum homini hominem nihil est, quod magno-
 pere valeat, donec auro argentoque intentos habet oculos.
 Quod si a se impetrarit ne faciat, nondum haec ad amicitiam sufficit continentia; aliud enim mentem perturbat, pueri,

Section 5.
 ἢ Ὡς ἐκ ἔσι λέξοι] Iliad. x. 262.

Section

ἢ γυναικὸς κάλλος· καὶ καταμύση πρὸς ταῦτα,
 εὐπρόσωπος ὁ τῷ «μεγαλήτορος Ἐρεχθέως δῆμος ἰ,»
 καὶ τὰ ἐν ἐκκλησίαις κηρύγματα, καὶ ἡ ἀπ' αὐτῶν
 δόξα κ, καὶ φωνή κηρύγμα, καὶ πᾶσαν γῆν ὀξέως ὑπερ-
 ιπτάμενον ἰ. καὶ ὑπερίδης ταύτης, ἔχ' ὑπερόψει δικα-
 σιῆς· καὶ ὑπερίδης τῆς, ἔχ' ὑπερόψει δεσποτικῆς.
 καὶ ἐνέγκης δεσμῶν ἔχ' ὑπερόψει προσιόντος τῷ θανάτῳ.
 Πολλὰς δὲ δεῖ ἡδονὰς παραδραμεῖν, καὶ πολλοῖς πόνοις
 ἀντιβλέψαι, ἵνα κτήσῃ κτήμα ἡδοναῖς πάσαις ἰσοστά-
 σιον, καὶ πόνοις πᾶσιν ἀντίρροπον, κτήμα χρυσῶν τιμώ-
 τερον, κτήμα ὠρας βεβαιότερον, κτήμα δόξης ἀσφα-
 λέστερον, κτήμα τιμῆς ἀληθέστερον, κτήμα αὐθαίρετον,
 αὐτεπάγγελτον, κτήμα ἀδεκάσως ἐπαινέμενον, κτήμα,

pueri, puta, alicuius flos, aut vxoris forma. Quae omnia
 irretorto si spectet oculo, *speciosus est magnanimi populus Erech-*
thei, et concionum praeconia, et parata apud omnes gloria,
 res celerrima, quaeque vniuersam velocissime terram perua-
 gatur. Hanc si contempnas, nondum iudicium contempsisti; quod
 si possis, nondum potes carcerem: si carcerem possis, mortis ad-
 ventum metues. Necessè est autem multas praeterire volupta-
 tes, multis resistere laboribus; vt id, quod omnibus par fit
 virtutibus; omnibus aequipolleat laboribus, consequaris: rem
 auri pretio maiorem, forma diuturniorem, omni certiore
 gloria, omnibus integriorem honoribus: rem, quae et per se
 petitur, et sponte offertur, et merito laudatur; quae licet do-
 lorem

ἰ εὐπρόσωπος ὁ τῷ «μεγαλή-
 τορος Ἐρεχθέως δῆμος,»] In Har-
 leiano legitur ἀπρόσωπος. Ma-
 le: nam verba sunt Socratis
 apud Platonem in Alcib. I.
 p. 36 H. quod nec Hein-
 sium latuit.

κ ἢ [ἀπ' αὐτῶν] δόξα,] Vulgo
 ἢ [ἀπάντων] δόξα, quo nihil im-
 portunius. Prorsus autem recta

est lectio, quam suppeditarunt
 Reg. et Harleian.

Ibid. καὶ ἡ ἀπάντων δόξα,]
 Potius foret, ἢ ἀπὸ πάντων δόξα.
 Sed verum puto, ἢ ἀπ' αὐτῶν
 δόξα, sc. κηρυγμάτων. Et ita
 Mss. M.

ι ὑπεριπτάμενον.] Sic Reg. et
 Harleian. vulgo περιπτάμενον.

ἢ καὶ

κἄν λύπην κἄν πρᾶξιν φέξῃ^m, εὐφραΐνον τὸν δρᾶν
κατὰ τὴν μνήμην τῆς αἰτίας.

ζ'. Σπάνιον δὲ τὸ κτῆμα τῆτο· τὸ δὲ εἶδαι
αὐτῆ πρόχειρον καὶ παντοδαπὸν, κολάκων ἐσμὸς καὶ
θίασοι, σσηρότων, καὶ σαινόντων, καὶ ἐπ' ἄκρα
γλώτῃ τὸ φιλεῖν ἐχόντων· οὐχ ὑπ' εὐνοίας ἀγομῆναι
ἀλλ' ὑπὸ τῆς χρεσίας ἠναγκασμένων· καὶ μισθοφόροι
ἀλλ' ἔ φίλων· καὶ ἔκ ἔστιν ἀπαλλαγὴ τῆ κακῆ, μέχρ
τὸ φιλεῖν νομίζωσι τὴν ἀντίδοσινⁿ. Τὸ δὲ, ἔστι μὲν

lorem et negotium afferat, recordatione tamen sui se susten-
tat instituti

7. Est autem res ea rarissima, cuius tamen umbram ubique
inuenies; adulatorum, dico, qui rideant semper, semper palpe-
feriant, plurima examina, coetusque plurimos; quorum in
summa lingua amicitia habitat, nec beneuolentia, sed neces-
sitate aducti circumuolitant; mercenarii vere, non amici. Et
huius quidem mali immunis futurus es nunquam, dum, qui
remuneratione metiantur amicitiam, inuenire poteris. Nec
negari

^m κἄν λύπην, [κἄν] πρᾶξιν φέ-
ξῃ.] Vulgo καὶ πρᾶξιν. Sed
elegantior est ea lectio, quam
suppeditarunt Reg. et Har-
lejan.

Sectio ζ'.

ⁿ μέχρ τὸ φιλεῖν νομίζωσι τὴν
ἀντίδοσιν.] Locum vitio labo-
rare docent Mss. Reg. habet
μέχρς ἄνω τὸ φιλεῖν νομίζωσι τὸ
δὲ ἔστι μὲν, ἀλλ' ἔχ ὁρῶσιν οἱ πολ-
λοὶ τὴν ἀντίδοσιν, ἔτε ἰδίᾳ, ἔτε
κατὰ πόλιν. Huic suffragatur
Harleian. nisi quod μέχρς ἄν
ἔ τὸ φιλεῖν exhibeat. Lego καὶ
ἔκ ἔστιν ἀπαλλαγὴ τοῦ κακῆ, μέχρς
[ἀνωφελές] τὸ φιλεῖν νομίζωσι τὸ
δὲ [ἔκ] ἔστι μὲν, ἀλλ' ἔχ ὁρῶσιν οἱ
πολλοὶ τὴν ἀντίδοσιν, ἔτε ἰδίᾳ, ἔτε
κατὰ πόλιν. Nec immunis erunt

huiusce mali, quamdiu amici-
tiam rem esse censeant inutilem.
Hoc vero ita se non habet; ta-
men haud cernit vulgus remu-
nerationem, neque priuatim,
neque publice.

Ibid. μέχρ τὸ φιλεῖν νομίζωσι
τὴν ἀντίδοσιν.] Magnas Codici-
bus grates debemus, sine quo-
rum auxilio hic locus nun-
quam restitui potuit. Regius
habet, μέχρς ἄνω τὸ φιλεῖν νομί-
ζωσι τὸ δὲ ἔστι μὲν, ἀλλ' ἔχ ὁρῶ-
σιν οἱ πολλοὶ τὴν ἀντίδοσιν, ἔτε
ἰδίᾳ; ἔτε κατὰ πόλιν. Harleia-
nus, μέχρς ἄν ἔ τὸ φιλεῖν, et
caetera cum Regio. Lego:
μέχρς ἄν οὐ τὸ φιλεῖν τὸ ἀφελῆν
νομίζωσι τὸ δὲ ἔστι μὲν, ἀλλ' ἔχ
ὁρῶσιν οἱ πολλοὶ τὴν ἀντίδοσιν, ἔτε
ἰδίᾳ,

ἀλλ' ἔχ' ὁρῶσιν οἱ πολλοὶ, ἔτε ἰδίᾳ, ἔτε κατὰ πόλιν ἢ γὰρ ἂν αὐτὸς ἐξοπλίσαντες, καὶ χαίρειν Φράσαντες, στρατηγῶν τέχναις, καὶ ὀπλοποιῶν δημιουργίαις, καὶ μισθοφόρων ἀθροισμῶ, καὶ συνθημάτων παραδόσει, καὶ Φραγίων ἐπιτειχίσει, καὶ στρατοπέδων, πάλιν ἐδέξαντο ἂν ὁ τὰς σπονδὰς ἐκόντες παρ' αὐτῶ τῷ Διῷ, καὶ ἐν Ὀλυμπία, ἔδ' ἀπὸ Ἰσθμοῦ τὴν ἐκχειρίαν κηρύττοντος, ἀλλ' ἐξ ἔραν ἄ μέγα βοῶντος,

negari potest propterea, quin alibi existat illa, 'quamvis nec publice nec priuatim vulgo hominum videtur: cito enim arma exuerent, cito militaribus artibus, armorumque officinis, omnique militum renunciarent turbae, nemo de tessleris sollicitus esset, nemo arces muniret amplius, aut in castris ageret; sed sub Ioue, tanquam feciali, de integro foedus inirent commune, qui non ex Olympia Isthmoque id indicit, sed ex ipso coelo voce maxima proclamant,

State

ἰδίᾳ, ἔτε κατὰ πόλιν ἢ γὰρ ἂν etc. neque ullum est huius mali remedium, quamdiu homines amicitiam perauerint nihil esse praeter commodum. et ea quidem est commodum; sed unde istud prouenit non percipiunt homines, neque priuatim, neque publice. si enim percepissent etc. Cicero de Amicit. c. 21. Sed plerique neque in rebus humanis quidquam bonum norunt, nisi quod fructuosum sit; et amicos tanquam pecudes. eos potissimum deligunt, ex quibus sperant se maximum fructum esse capturos. vide caetera. Similitudo vocum φιλεῖν et ὠφελεῖν coeuntium, in causa fuisse videtur cur altera ommitteretur: quod in his Dissertationibus centies accidit. Eandem paronomasiam inter has voces apud alios Scriptores inueneris. M.

ὁ καὶ στρατοπέδων, πάλιν ἐδέξαντο] Vulgo καὶ στρατοπέδων πάλιν, ἐδέξαντο. Nos autem distinctionem recepimus, quam in Mss. repertam merito probavit Heinsius. Eandem distinctionem Paccii codex exhibuit, ut ex eius versione liquet. Harleian. repraesentat [πάντες] ἐδέξαντο, non πάλιν. Nec id male se habet.

Ibid. καὶ στρατοπέδων πάλιν, ἐδέξαντο ἂν] Heinsius distinguit post στρατοπέδων. recte. mirum non vidisse istud, καὶ στρατοπέδων, πάλιν ἐδέξαντο ἂν τὰς σπονδὰς etc. non πάλιν, quod ineptum est. sic Diss. VII. 5. πάλιν γὰρ ἂν, ἐκ ἔσης ἐλπίδος, καὶ ὁ χρηματιστὴς ἐπαύσατο χρηματιστέμενος etc. Matthaeus XI. 21. πάλιν ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῶ μετενόησαν. M.

p σχεδόντε,

Σχέσθε, Φίλοι ρ, καὶ μὴ οἶον ἐάσατε, κηδόμενόν περ
σώζειν ὑμᾶς, καὶ μὴ περιορᾶν ὑπ' ἀλλήλων κακώ
νυς. Νῦν δὲ ἐφημέρους σπονδάς σπενδόμενοι, τριακ
τῆτιδας, ἀνάπαυλαν κακῶν ἐπορίζοντο ἀμυδρᾶν,
ἐπ' ἀντή ἀσφαλῆ, μέχρῃς ἂν ἄλλη πρόφασις ἐπι
σῆσα πάντα ἄνω καὶ κάτω ἐπιταράξῃ αὐθις. Ἄλλ
κᾶν τὰ ὅπλα ἀποδύσωνται, κᾶν εἰρήνην ἄγωσι, κ
λος αὐτὸς πόλεμος ἐμπεσὼν τῇ ψυχῇ, ἐπὶ δημόσιος, αἰ
ιδιωτικὸς, ἐπὶ σιδηροφόρων, ἐπὶ πυρφόρων ρ, ἐπὶ νεκ
ἄγων στρατὸν, ἐπὶ ἵππικόν, ἀλλὰ γυμνὸς ὅπλα
ἀσιδῆρος, ἀπυρὸς, λυμαίνεται τῇ ψυχῇ, καὶ πολ
κῆ αὐτὴν, ἐμπιπλᾶς φθόνος, καὶ ὀργῆς, καὶ θυμ
καὶ προπηλακισμῶ, καὶ ἄλλων μυρίων κακῶν.

ἢ, Ποῖ τις τράπηται, καὶ τίνα εὗροι ἐκεχειρίαν
ποῖαν Ὀλυμπίαν, τίνα Νεμέαν; Καλὰ μὲν τὰ Ἀθήνη

State, viri, mihiq; hoc permittite multa dolenti,
vt vos conseruem, priusquam mutuis omnes vulneribus ad
ternecionem redigamini. Nunc vero foedera initis mome
tanea, triginta fortasse annorum, quibus nec omnino re
fatis tuto a malis respiratis, donec nouus oriatur praetextu
aliquis, qui sursum deorsumque omnia moueat. Adde, qui
plerumque euenit, vt quamuis ab armis decedatis, quam
pace fruamini, bellum tamen aliud interueniat, non publi
cum, sed priuatum; quod non ferro, non igne, non clau
geritur, non equitatu, sed sine his omnibus animum corrup
pit, animum oppugnat, animum inuidia, ira, bile, con
tumeliae studio, aliisque sexcentis implet malis

8. Quid remedii igitur? quae nobis induciae? quae
Olympia, aut Nemea? Pulchra quidem apud Athenienses ce
lebrantur

ρ Σχέσθε, φίλοι.] Iliad. x' 416.

ρ ἐπὶ σιδηροφόρων, ἐπὶ πυρφόρων,]
H. Stephano placet ἐπὶ σιδηροφο
φῶν, ἐπὶ πυρφορῶν. Ita fient no
minatiui casus participia. Ego
sane malim, ἐπὶ σιδηροφόρον, ἐπὶ
πυρφόρον, vt ad στρατὸν referan
tur haec verba.

Sectio η'.

τ τίνα εὗροι ἐκεχειρίαν; —
ἀλλὰ εὐορτάζουσι.] Vulgo [κῆ]
τίνα εὗροι ἐκεχειρίαν; — ἀλλὰ
[κῆ] εὐορτάζουσι. Nos coniu
ctionem copulatiuam, iubentibus
Mss. utrobique deleui
mus.

Διονύσια καὶ Παναθήναια· ἀλλὰ ἐορτάζουσι μισῶντες
καὶ μισόμενοι· πόλεμόν μοι λεγεις, ἔχ' ἐορτήν. Καλὰ
καὶ ἐν Λακεδαιμόνι αἱ Γυμνοπαιδία^s, καὶ τὰ Ἰακίνθια,
καὶ οἱ χοροί· ἀλλὰ καὶ Ἀγησίλαος Λυσάνδρῳ Φθονεῖ, καὶ
Ἀγησίπολις Ἄγω μισεῖ, καὶ Κινάδων τοῖς βασιλεῦσιν
ἐπιβηλεύει, καὶ Φάλανθος τοῖς ἐφόροις, καὶ Παρθενία
Σπαρτιάταις^ι. ἔ πισεύω τῇ ἐορτῇ, πρὶν τῆς ἐορτα-
σῆς ἰδῶ Φίλκς. Οὗτος ἀληθινῆς ἐκεχερίας νόμος καὶ
τρόπος, ὑπὸ νομοθέτῃ τῷ θεῷ τεταγμένος, ὃν ἔκ' ἔστι μὴ
κητῶσάμενον Φιλίαν ἰδεῖν, ἔδ' ἂν πολλάκις τις σπείση-
ται, ἔδ' ἂν πολλάκις ἀναγράψηται τὰ Ὀλυμπίασι^ι,

lebrantur festa, Dionysia, dico, et Panathenaea; sed ab iis,
qui odia exercent mutua: bellum narras, non festum. Pulchra
sunt apud Lacedaemonios Gymnopaediae, et Hyacinthia,
chorique solennes; sed et Ageilaus Lysandro invidet, et Agin
odit Agesipolis, et regibus Cinadon, et ephoris Phalanthus,
et Spartiatis infidiantur Partheniae: festo diffido, nisi iis inter
se conueniat, a quibus celebratur. Haec vna induciarum lex,
vna ratio, a legislatore praescripta Deo; sine qua amicitiam
nemo videbit vnquam, licet saepe foedus inierit, licet saepe
Olym-

^s αἱ Γυμνοπαιδία,] Heinsius
rescribit αἱ Γυμνοποδία. Sane sic
est in Mss Regio, nec aliter
edidit Stephanus. Sic etiam
legitur apud Lucianum de Sal-
tat. tom. I. p. 791. ac Suidam
in Γυμνοπαιδεία. At Thucydi-
des lib. V. p. 399. Xenophon
Memor. lib. V. cap. II. 61.
Hesychius, etymologus, aliique
cormplures stant ab altera le-
ctione; quam repraesentat et-
iam Harleian. Ea mihi quidem
rectior videtur: nam non *pe-
dibus* tantum, sed toto corpore
nudati fuerunt ii, qui festum
hocce celebrabant. Suidas in
Λυκῆργος· Ἐνομοθέτησε τὴν [Γυμνο-

Tom. I.

παιδείαν,] ἢ τῆς ἐφήβης ἠνάγκαζε
διὰ παντός, μὴ ἔχοντας χλαῖδα,
γυμνασίῳ προσκείσθαι. Vide Ios.
Scaligerum ad Eusebii Chro-
nicon, n. MCCCXLVII.

^ι Παρθενία Σπαρτιάταις,] Vul-
go Παρθενία [τοῖς] Σπαρτιάταις,
contra quem volunt Mss. De
Partheniis vide Iustinum lib.
III. cap. 4. et Fred. Morellum
ad Dionis Chrysostomi Orat.
VII. p. 129.

^ι ἀναγράψηται [τὰ] Ὀλυμπίασι,
Superuacanea prorsus est vox
penultima, quae videtur ex syl-
laba praecedente nata. Lego,
ἀναγράψηται Ὀλυμπίασι, postulan-
te, nisi fallor, Hellenismo.

G

x ταῦτα

καὶ Ἴσθμοῖ, καὶ Νεμέα. εἶσω δεῖ ἐπὶ τὴν ψυχὴν
τὸ κήρυγμα ἐλθεῖν, εἶσω τὴν ἐκεχειρίαν· ἕως δὲ
ἄσπονδος καὶ ἀκήρυκτος ὁ ἐν ψυχῇ πόλεμος, ἄφι-
λος ἢ ψυχὴ μένει, ἐχθρὰ, σκυθρωπὴ. Ταῦτα αἱ Ποι-
ναὶ^κ, ταῦτα αἱ Ἐριννύες, τὰ δράματα, αἱ τραγω-
δία. Διώκωμεν τὴν ἐκεχειρίαν, παρακαλῶμεν φιλο-
σοφίαν^γ· ἠκέτω, σπενδέσθω, κηρυγέτω.

Olympicis, aut Isthmicis adscriptus fit, aut Nemeaeis. Quod ad
animum penetret volo praeconium, tales inducias loquor.
Dum enim bellum illud animi internum sine libamine, sine
praec. ie, adhuc durat, amicitiae expers manet animus, ini-
micus, acerbus. Hae sunt Poenae, hae Erinnyes; hinc thea-
trica spectacula, hinc tragoediae. Sequamur has inducias, ad-
vocemus philosophiam: veniat, foedus feriat, vocem suam
praeconiumque interponat.

Λ Ο Γ Ο Σ Ζ΄.

Ὅτι πρὸς πᾶσαν ὑπόθεσιν ἀρμόσεται ὁ τῶν φιλοσόφων
λόγος.

Τὶ δὴποτε οἱ ἐν Διονύσῃ τὰ δράματα ὑποκρινόμενοι,
νῦν μὲν τὰς τῶν Ἀγαμέμνονος ἰέντες Φωνάς, νῦν δὲ

DISSERTAT. VII.

Omnino subiecto philosophiam convenire.

Quid causae est, cur nihil delinquere, aut absurdi commit-
tere histriones putentur, qui Dionysiis poetarum reprae-
sentant

^κ ταῦτα αἱ Ποιναι, ταῦτα αἱ
Ἐριννύες,] Poenas modo cum
Furiis miscent, modo diuerfas
faciunt auctores. Lucianus
Necyom. tom. I. p. 331. Δαί-
μονας τε ὁμῶ πάντας ἐπεβοᾶτο,
[Ποινὰς] καὶ [Ἐριννύας] καὶ νυχίαν
ἑκάτην. Et p. 332. Παρεῖσηκει-
σαν δὲ αὐτῷ [Ποινὰ] καὶ Ἀλάστορες
καὶ [Ἐριννύες.] Iterum de Luctu
tom. II. p. 301. τὴν ἀρχὴν συν-
διαπράττεσιν ὄχλος πολὺς, [Ἐριννύες]

τε, καὶ [Ποινὰ] καὶ φόβοι, καὶ
ὁ Ἑρμῆς. Lucanus VI. 695.

Eumenides, *Syngiumque nefas,*
poenaeque nocentes.

Vide sis et cl. Burmannum ad
Valerii Flacci VII. 147.

Sectio ἡ.

^γ παρακαλῶμεν φιλοσοφίαν.]
Omnino φιλίαν· de hac enim,
non de φιλοσοφίᾳ differitur.
Ceterum διώκωμεν τὴν ἐκεχειρίαν,
ὡς διώκετε τὴν ἀγάπην I Cor.
XIV, I. M.

DISSERT.